

En
het is
zomer!

NUMMER 2 2017

De stamboom
van...

Nieuwe
bestuursleden

Een ingenieus
beestje

Kiekjes

Brego en Brand

Lekker zwemmen

Oblivion

Blij

Pootje baden

Chiaro

Beste leden,

Silvolde, 26 juni 2017

De zomer heeft zich al van zijn beste kant laten zien, we hebben een aantal zonovergoten dagen achter de rug. Het is dan natuurlijk volop genieten geblazen, maar pas op, als het voor ons te warm is om actief bezig te zijn, dan geldt dat natuurlijk dubbel voor onze honden.

Dus liever een plekje in de schaduw zoeken en met een lekker koud glaasje een moment nemen om het clubblad open te slaan. In dit nummer een artikel over dat kleine beestje wat zomers voor zoveel ophef kan zorgen.

De teek, hoe zit dat beestje eigenlijk in elkaar?

Verder een mooi interview met de Italiaanse SWH-fokkers Sara Rosa Dioguardi en haar man Fedrico Vinattieri. Ook worden de twee nieuwe bestuursleden, Trudy en Edwin, aan u voorgesteld.

En dan is er nog een stukje over de bevalling van Yara waarin ook te lezen is hoe de pups aan hun namen komen. Verder de primeur van een nieuwe serie: De stamboom van...

Nelleke Groesz heeft weer een paar prachtige boekrecensies geschreven, waaronder een recensie over een kinderboek van Helen Oxenbury. Dus laat maar komen, die zomervakantie.

Tot slot wil ik u allen ook nog even herinneren aan de aankomende AVLS wandeling, die gepland is op 23 juli te Delft en aan de 'Beleef Landleven' dagen in Arnhem op 8 of 9 september, waar wij weer met een stand aanwezig zullen zijn. Maar vooral hopen we iedereen te ontmoeten op onze AVLS Clubdag op 10 september!

Met vriendelijke groet,

Gerrie Pols-Snoek,
voorzitter

Voorzitter

Gerrie Pols-Snoek

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Robbert Haas

Bestuursleden

Ingeborg Peper

Esther Siteur - van Rijnstra

Hoofdredacteur

Lies Geluk

Redactie

Nelleke Groesz

Hella Liefing

Johan Berends

Foto's

Robin van der Molen

Erna Akse

Carmen Tischler

Coverfoto

Carmen Tischler

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft.

De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheids-certificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie:

secretaris.avls@gmail.com

Bezoek ook onze website **www.avls.nl**.

Correspondentieadres:

Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid! Je kunt je aanmelden op:

**[http://avls.nl/
lid-worden-2/](http://avls.nl/lid-worden-2/)**

De contributie bedraagt **€ 27,50** per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld **€ 10**. Gezinsleden **€ 17,50** per jaar.

Raadpleeg de website voor meer informatie. **www.avls.nl**

De contributie overmaken op IBAN banknummer:
NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code: **RABONL2U**

Ten name van:
Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos.

Onder vermelding van:
contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij:
secretaris.avls@gmail.com

Deel je hondenleven met andere leden!

Hoe verschillend alle leden van de AVLS ook zijn, er is een grote gemene deler en dat is de prachtige hond 'die aan een touwtje trekt dat jezelf niet in de gaten hebt', zoals Johan Berends het een keer mooi verwoordde.

Een bindmiddel, die geweldige hond, is belangrijk in een tijd waarin mensen steeds vaker recht tegenover elkaar komen te staan. En daarom doen we ook een oproep aan jullie leden!

Met alle liefde maken we dit magazine, maar dat wordt vooral leuk als jullie stukjes schrijven en foto's maken. Dat kan over alles gaan; over een vakantie in Noorwegen, een gedragstraining, over je oude Saarloos, over de drie maand oude pup. Alles mag en kan.

De redactie

info@liesgeluk.com

Agenda 2017

Agenda activiteiten AVLS juli - december 2017

Zomerwandeling AVLS zondag 23 juli 2017 Abtwoudse Bos/Delft

Datum: zondag 23 juli 2017

Tijd: 13.30 - 16.00 u

Locatie en navigatieadres: Tanthofdreef nr. 10, Delft (bij de Kynologenclub Delft)

Op zondag 23 juli a.s organiseert de AVLS om 13.30 uur een wandeling in het Abtwoudse Bos te Delft.

Wij nodigen iedereen van harte uit hierbij aanwezig te zijn. Uiteraard zijn ook niet-leden welkom om gezellig mee te lopen. De wandeling zal circa anderhalf uur duren. We verzamelen om 13.30 uur op de parkeerplaats aan het einde van de Tanthofdreef. De honden kunnen van het begin tot het eind loslopen. Iedereen is voor tijdens en na de wandeling verantwoordelijk voor zijn eigen/haar hond(en). Wil je meedoen aan deze wandeling? Geef je dan op door een mail te sturen naar manon@dogstart.nl en vermeld hierin je naam, naam hond(en), en het mobiele nummer waarop je bereikbaar bent op de dag van de wandeling. Mocht zich onverwacht een situatie voordoen waardoor de wandeling niet door kan gaan, dan kunnen wij je tijdig informeren.

Meer info www.avls.nl en www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/abtwoudse-bos-delft#losloopgebied_informatie

Beleef Landleven

Datum: vrijdag en zaterdag 8 en

9 september 2017

Tijd: 10.00 – 17.00 u

Locatie: Nederlands Openluchtmuseum, Arnhem

Zoals elk jaar zal de AVLS weer met een stand aanwezig zijn op de Beleef de Landlevendagen in het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. Hét evenement voor iedereen die van buiten leven houdt. De AVLS zal weer informatie geven over ons ras en natuurlijk met onze geweldige honden meedoen aan het rassendefilé.

Meer info websites www.avls.nl en www.landleven.nl

De AVLS clubdag 2017

Datum: zondag 10 september 2017

Tijd: 10.30 – 16.00 u

Locatie: Dogcenter Zaltbommel te Kerkwijk, Hal 2.

De clubdag van de AVLS wordt dit jaar gehouden in Dogcenter Zaltbommel. In de ochtend zullen de nesten van het afgelopen jaar bekeken en in het zonnetje gezet worden. Fokkers die de afgelopen twee jaar een nestje hebben gefokt worden gevraagd hieraan mee te doen. 's Middags zal Maria Schipper een lezing houden over angst versus terughoudendheid en het lezen van honden (*gedrag*). Maria is biologe en als gedragstherapeut en kynologisch instructeur verbonden aan hondenschool Be Brave.

De lezing is gratis voor leden van de AVLS. Programma volgt.

Meer info website www.avls.nl

Aankeuring van honden voor de outcross

Datum: zondag 12 november 2017

Locatie: Utrecht

Op deze dag worden honden van verschillende rassen gekeurd om te beoordelen of ze geschikt zijn voor het saarloos outcross project om de genepool van ons ras te verbreden. De keurmeesters zijn Jan Ebels en Erica Bakker. Meer info volgt zodra deze bekend is.

Holland Cup en Winner 2018

Datum: vrijdag 8, zaterdag 9 en zondag 10 december 2018

Tijd: 8.00 – 18.00 u

Locatie: RAI, Europaplein, 1078 GZ Amsterdam

Op vrijdag 8 december zal de Holland Cup plaatsvinden in de RAI in Amsterdam, gevolgd door de internationale hondentoonstelling De Winner op zaterdag 9 en zondag 10 december. De AVLS is op deze drie dagen aanwezig om iedereen die geïnteresseerd is in de Saarlooswolfhond van alle informatie te voorzien. Eigenaren van Saarlooswolfhonden kunnen hun hond inschrijven voor de show om (*inter*)nationale kampioenschapspunten te behalen.

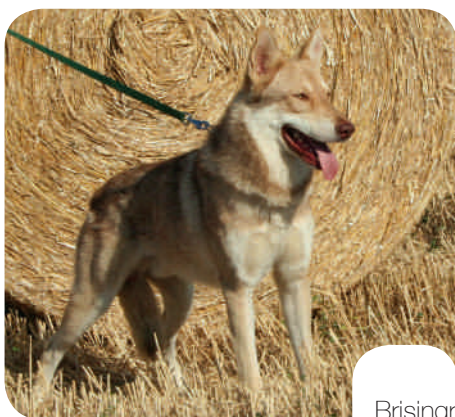
Allevamento di Fossombrone 'Ed è stato il percorso più bello della mia vita.'

Door: Sara Rosa Dioguardi
Foto's: Sara Rosa Dioguardi en
Federico Vinattieri
Vertaling: Johan Berends

Sara met Prima Lupa

In een nieuwe serie artikelen maken we kennis met onze buitenlandse fokkers, want niet alleen in Nederland fokken leden van de AVLS. De Italiaanse Sara Rosa Dioguardi vertelt in deze aflevering over haar lange zoektocht naar de Saarlooswolfhond en hoe ons ras daarna totaal bezit heeft genomen van haar leven. Samen met haar man Federico Vinattieri beheert Sara de kennel met de welluidende naam 'di Fossombrone' in Italië.

Brisingr

Di Fossombrone

Ik zal mezelf even voorstellen. Mijn naam is Sara Rosa Dioguardi en samen met anderen ben ik verantwoordelijk voor de fokkerij van kennel di Fossombrone. We wonen in de buurt van Florence. Ik was altijd al een dierenliefhebber en was erg door de wolf gefascineerd. Federico Vinattieri, mijn man, is eigenaar van kennel di Fossombrone, bekend in Italië, maar ook daarbuiten. De kennel bestaat sinds 1977. Met de Saarlooswolfhond zijn we in 2006 begonnen en daarna is het ons belangrijkste ras geworden

Brisingr

Mijn zoektocht

Ongeveer 14 jaar geleden schreef mijn man een encyclopedie over hondensrassen. Tijdens de research trok dit ras mijn aandacht en raakte ik meer en meer geïnteresseerd. Ik begon alle Nederlandse websites te bestuderen. In Italië kon ik geen informatie vinden, want dit ras was hier totaal onbekend. Ik vroeg het aan buitenlandse en ervaren Italiaanse keurmeesters en kwam er toen achter dat dit een heel bijzonder ras was. Ik werd steeds nieuwsgieriger en probeerde contact te leggen met Nederlandse kennels, maar die bleken erg gesloten en wilden me niet helpen met mijn zoektocht. Ik raakte hierdoor erg ontmoedigd. Op een dag, ik had eigenlijk de moed al opgegeven, complimenteerde ik iemand

op internet. Het was geen fokker, maar op zijn weblog zag ik foto's van zijn Saarlooswolfhonden die met zijn kinderen in huis leefden. Ik vond het geweldig zo in innig contact te leven met de honden. En zo leerde ik mijn beste vriend Bengt Frantz kennen. Hij begreep mijn enthousiasme en mijn wens heel goed om een Saarloos met mijn kinderen te laten opgroeien. Hij wees mij op fokker en keurmeester Cornelia Keizer. Zij werd een van de belangrijkste mensen in mijn zoektocht en gaf me alle informatie. Zij was de eerste fokker die mijn goede wil begreep en beseftte dat ik mij helemaal voor dit ras wilde inzetten.

Mijn eerste Saarlooswolfhond

Daar was ze dan. Mijn eerste Saarloos! Het was een geweldige pup. Giulia Dolce de Louba-Tar. Grondlegster van onze kennel met de meeste titels op haar naam. Toen ik haar zag, was ik sprakeloos. Dat kleine, bange pupje keek me verbaasd aan en meteen begreep ik de verlegenheid van de Saarlooswolfhond. Een lang avontuur begon. We hadden eerst behoorlijk wat problemen, maar ik gaf niet op. Door steeds te kijken naar Giulia en haar gedrag en reacties te evalueren, heb ik alles geleerd. Giulia is nu 11 jaar. Zij is het beste wat mij ooit in mijn leven is overkomen. Met haar hebben we door heel Europa gereisd en verschillende wereld- en Europese tentoonstellingen bezocht. In Italië moest ik nog veel aan keurmeesters uitleggen, want maar weinigen kenden dit ras met zijn bijzondere karakter. Na Giulia kwamen Sun Gifu Dante en Donatella de Daim-Pré. Van de laatste was mevrouw Keizer mede-eigenaar. Deze drie honden werden de pijlers van onze kennel. Drie prachtige honden met mooie rastypische kenmerken.

Onze kennel telt nu zo'n 30 Saarlooswolfhonden. Van 11 honden ben ik de eigenaar. De anderen wonen verspreid over Italië bij onze vrienden en medewerkers.

Giulia Dolce de Louba-Tar 11 jaar oud

Vertrouwen winnen

Ik houd van de Saarlooswolfhond zoals hij is en ik zou dat nooit willen veranderen. Het is een bijzondere en boeiende hond, uniek onder alle hondenrassen. Het is niet altijd gemakkelijk om een puppy goed op te voeden, maar uiteindelijk is hun karakter en gedrag alle moeite waard. Socialisatie is belangrijk, maar je moet nooit vergeten dat terughoudendheid een bijzondere eigenschap is van dit ras. Je moet het vertrouwen van een Saarloos winnen. Mensen moeten zich niet aan de hond opdringen. Je ziet dat soms op tentoonstellingen. Het is een grote fout. Al onze Saarloosjes hebben het rastypische gedrag zoals in de rasstandaard staat beschreven. Een andere bijzonderheid, waardoor ik verliefd werd op dit ras, is de afhankelijkheid. Hun oneindige afhankelijkheid aan de eigen familie. Dat komt volgens mij door hun extreem gevoelige karakter. De Saarloos moet daarom altijd in nauw contact met de familie worden opgevoed. Dit is de belangrijkste sleutel om evenwichtige honden te krijgen. Ze moeten deel uitmaken van de familie.

Andere rassen

Mijn man fokt ook Mastino Napoletano's, maar die zitten op een andere locatie. Onze Saarloosjes hebben geen contact met ze. Ik vorm een roedel met mijn Saarlooswolfhonden en ik weet zeker dat ze geen problemen hebben om met andere dieren samen te leven. Maar ik heb wel gemerkt dat Saarlooswolfhonden de neiging hebben om snel gewoontes en manieren van andere honden over te nemen..

Onze nesten

We kregen ons eerste nest in 2009 met Prima Lupa di Fossombrone. Zij werd onze eerste wereldkampioen. Het was een onbeschrijflijk gevoel om Prima Lupa te krijgen. Het was maar één pupje en dat maakte haar nog specialer. We hebben geen bijzondere problemen bij de bevallingen ondervonden. De teven zijn allemaal moedertjes die bijzonder goed voor hun puppy's zorgen. Onze teven zijn altijd thuis bevallen en ze zijn heel schoon en attent. We hebben maar weinig puppy's gehad. Slechts 34 om precies te zijn, omdat we alleen uit liefhebberij fokken en niet commercieel. Onze pups wonen allemaal in Italië. Elke dag krijgen we aanvragen voor pups, zelfs uit het buitenland, maar we fokken maar af en toe en we houden onze pups het liefst zo dicht mogelijk bij ons. Zo kunnen we ze goed volgen en ze in de showring voorbrengen. We krijgen ook aanvragen uit Nederland, maar ook daar hebben we nog steeds geen pups verkocht. ●●➔

Sara met de Breeders Group of Fossombrone

Donna Carlotta di Fossombrone

Onze honden

Ik zal me beperken, want ik kan ze onmogelijk allemaal opnoemen. Prima Lupa was mijn eerste pup. Ik heb haar met liefde in mijn leven opgenomen. Ze is een vrolijke tornado en hoort nu bij de veteranen. Ze heeft een lange, succesvolle showcarrière achter de rug. Brisingr uit 2010, is een bosbruine reu met een zeer rastypisch uiterlijk en karakter. Hij werd vier keer wereldkampioen, dat kunnen maar weinigen hem nazeggen. Ellen Kessler won in 2011 de Junior World Winner in Parijs. Ze heeft een prachtig gangwerk en won ook veel prijzen in Italië. Over onze teef Hope for the Future kan ik urenlang praten. Mijn man omschrijft haar als 'de mooiste schepping.' Ze is een krachtige, elegante teef. Perfect harmonisch gebouwd en geboren voor de ring: een echte showteef, kampioen vanaf de geboorte. Als moeder van 10 pups heeft ze al twee wereldkampioenen voortgebracht. Saphira Bjartskular is ons toppertje. Ze is geboren in 2013 en werd gedurende drie opeenvolgende jaren 'Top Dog Italia.' Ze is op meer dan 70 shows geweest. Inheritance is de laatste zoon van Giulia Dolce de Louba-Tar en is ook meervoudig kampioen. Met hem hebben we door heel Europa gereisd.

Hij won de Europese kampioenstitel in Oslo in 2015. Uitgebalanceerd en harmonieus gebouwd, een zeer rastypische Saarloos. Lumos Solem is onze reus. Indrukwekkend door zijn kracht, omvang en spiermassa. Ondanks zijn grootte is het toch een zeer elegante hond. Energiek en krachtig. Indrukwekkend in de ring. Je ziet hem nooit over het hoofd. Wingardium Leviosa is een vrolijke meid, vol energie. Nog erg onvolwassen, maar harmonieus en perfect gebouwd. Ze heeft een vrije geest en totaal geen moeite met obstakels. Met agility gaat ze over elk hek. Oblivion is een reu met een grote kop. Hij is erg rustig en afhankelijk en is onlangs Italiaans schoonheidskampioen geworden. Met zijn rustige aard zal hij nog veel bereiken op tentoonstellingen. Donna Carlotta en Elma De La Postumia zijn onze twee

Federico Vinattier met Hope for the future

jongste honden. Een en al concentratie van vrolijkheid. Binnenkort zullen zij hun debuut maken op de shows. We kunnen veel avonturen over ze vertellen.

Wingardium Leviosa di Fossombrone

Fokkers in Italië en daarbuiten

We gaan veel naar internationale tentoonstellingen en daarom kennen we vrijwel alle fokkers die daar ook komen. In Italië zijn er maar weinig fokkers. Omdat we hier de eersten waren, moeten we meestal concurreren met honden uit onze eigen fokkerij. Maar we hebben veel Saarloosvrienden, kennissen en liefhebbers die ook naar de jaarlijkse evenementen gaan.

Gecombineerde passies

We hebben onze passie voor reizen gecombineerd met onze passie voor honden. Elk jaar proberen we deel te nemen aan de belangrijkste Europese hondenshow. We zijn al in 36 landen geweest en hebben daar ook prijzen gewonnen. We werden 15 keer wereldkampioen in landen als Denemarken, Frankrijk, Oostenrijk, Hongarije, Finland, Italië en Rusland. We hebben ook veel Europese kampioenstitels in de wacht gesleept.

Hope For The future di Fossombrone

De 'Best of Breed' haalden we in Parijs bij de Franse Kampioenschappen van 2011. We wonnen in 3 klassen tijdens de European Dogshow in Leeuwarden in 2011 en kregen daar de reserve kampioenschapsprijs en 'Beste Pup van het Ras.' Er zijn heel wat prijzen binnengehaald door de honden van di Fossombrone. Meer dan 200 'Best of Breed' en meer dan 220 kampioenschapsprijzen.

De passie delen

Ik ontmoette leden van de AVLS op de European Dogshow in Leeuwarden in 2011. Iedereen was erg vriendelijk en behulpzaam en ik werd hartelijk verwelkomd als liefhebber en fokker, ook al kwam ik uit het buitenland. Ik begon me te interesseren voor deze Nederlandse vereniging en werd lid. Graag wil ik met hun fokkers en liefhebbers dezelfde passie delen. Ik weet dat ik altijd van hun ervaringen kan leren. 🐾

NATUURLIJK HET BESTE!

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam – all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

In Memoriam Fabienne Bundu

*13-11-2005 †19-04-2017

Op woensdag 19 april 2017 hebben we onze tweede Saarloos in moeten laten slapen. Zij is op 13 november 2005 geboren en was een teefje van Be Good Johnny of the Funny Hill en moeder Baz-zeh Layka De Louba-Tar. We hebben in de tijd dat we haar mochten hebben een hele fijne en betrouwbare mooie Saarloos gehad. Ze was heel lief en soms weleens leuk ondeugend zoals een Saarloos kan zijn. Onze honden stonden altijd op de eerste plaats, we trokken er altijd met ze op uit en we hebben leuke en dierbare

herinneringen aan ze. Dat maakt het verdriet zo groot, maar anderzijds troost het ons dat ze een goed leven mocht hebben bij ons. Verleden jaar werd bij haar DM ontdekt. Een onherroepelijke ziekte die niet te genezen is. We hebben de laatste maanden heel veel zorg aan haar besteed, maar je kon op het laatst merken dat ze er geen zin meer in had.... dan komt het besluit om ze in te laten slapen en dat is hard. Zeker als je zielsveel van zo'n beestje houdt.

Jan Simons en Dita Hoekstra.

Fabienne Bundu

Over waggelen, hijgen en slurpende monstertjes

Door: *Johan Berends*

Foto's: *Marianne Eggink*

De archivaris was verbaasd. Zó ver terug in de tijd had hij nog nooit meegemaakt. We volgden het verleden van Arjan Lubach tot in 1346. Op TV dan. Als adellijke bastaard stamde hij af van Floris de Vijfde. Het resultaat van een plezierig tijdverdrijf van hoge heren, die al snel op hun eigen vrouwen waren uitgekeken. Maar ja, die waren alleen om de status en de centen van mijnheer getrouwd en dan moet je verder ook niet zeuren. Met de laatste beelden van Lubach in gedachten wilden Marianne en ik gaan slapen.

Maar van slapen zou niets komen. Yara's omvang was al monstrueus. Als een walvis met obesitas waggelde ze de laatste dagen door het leven. Achter de hazen aan in de polder was er allang niet meer bij. Aan een dood paard trekken klopt trouwens ook niet. Paard vervangen door drachtige hond. Echt geen beweging in

te krijgen. Hijgen en waggelen en verder basta la pasta. Yara's leven was zwaar geworden. Zijzelf ook.

Halverwege de trap trok een orkaan door de werpkist. Terug die trap af en snel een beetje. Drachtige nachten zijn lang. Vergeleken bij het wachten op die eerste pup lijkt de spanning van een horrorfilm eerder op een aflevering van de Teletubbies. Komt er al wat? Ja, ik zie iets! Even wachten. Is dat een wee? Nee, nog niet. Ja, nee, nog even wachten. Maar ja, ik heb nooit gebaard dus wat weet ik van weeën. En och, wat deed Yara haar best. Lica bood piepend hulp aan. Die wist na 3 nesten wel hoe het moest. Eindelijk, om 5 voor 4 's nachts, kwam de eerste pup. Stuitligging. Een prachtig, wolfsgrauw teefje. Sansa heette ze. Ze kwam moeilijk op gang, had vocht binnengekregen. Ik zoog voorzichtig haar neusje schoon. Daarna ging het goed. Toen kwam een bosbruin reutje, Jamie Malik (*Inti*), een wolfsgrauw teefje Arya (*Ayla*) en tenslotte nummer 4: een wolfsgrauwe reutje, Jon Snow (*Kami*). Het was kwart over 6. Toen moest Yara drinken. Heel veel drinken.

En na veel drinken moet je veel plassen. Lica stond als moeder overste al klaar om de pups over te nemen. Yara zou ze nooit meer terugkrijgen. Tussen die twee was trouwens geen enkele jaloezie of agressie. Daar waren we eerst nog wel een beetje bang voor. Niet nodig. Naar buiten met z'n allen om half zeven. Een stralende zondagochtend. Overal hartstochtelijk tjirpende vogeltjes. Even frisse lucht happen is ook fijn. Want een feest voor de neus is zo'n bevalling niet, luitjes. Al die meurende troep aan onduidelijke, groenbruine slijmderrie die gratis met elke pup meekomt! Zelf arriveren ze lekker schoon in een viesje. En die lauwarme zool met sliertjes kwam uit Yara. Eek. Voor het opruimen had ze haar personeel: wij. Haar maagdelijk strakke flamoese was nu uitgegroeid tot een roze donut geurend naar overjarige Franse schimmelkaas. Ja, ik overdrijf graag.

Yara deed buiten een gigaplas. Ze ging terug in de werpkist en vond het nu welletjes. Ze had het helemaal gehad met al dat gewee en gepers.

Vier knorrende minimonstertjes probeerden haar fanatiek leeg te slurpen. Lica piepte bezorgd over de rand of het allemaal wel goed ging. Yara vond het best. ●●➔

Het perste niet meer uit de werpkist, het ronkte.

Half negen alweer. Nummer 5.
We begrepen nu waarom ze die pauze had ingelast. Een beest van 580 gram!
Nee hoor, een lief, bosbruin teefje, Brienne of Tarth (*Biche, schatje in het Frans*). Maar schatje of niet, Yara had er nu echt geen zin meer in. De laatste pup perste ze er nog om half twaalf uit, maar die moest dan ook uit haar tenen komen. Een wolfsgraauw teefje van 520 gram. Beauchamp, die nu River heet. Yara was doodop. Wij ook. En toen was het klaar.

Is het wel leuk, zo'n bevalling? Nou, laat ik het zo stellen... het is net een party op Ibiza. Het begint altijd om 1 uur 's nachts en dan feesten we door tot diep in de middag. Deed ik vroeger ook. Maar ja, toen had ik nog een bos haar. Eeuwen geleden. Maar goed, als ze na 2 maanden vertrekken, is het hier weer feest. Nee, geintje. Een nest is echt geweldig mooi. Oh ja, het wolfsgraauwe reutje hebben we Jon Snow genoemd. Net als Arjan Lubach een bastaard van adellijke bloede. Game of Thrones volgers weten dat. Roep eens Kami op een wandeling. Misschien komt hij, misschien ook niet... het is namelijk een prachtige, rasechte Saarloos. En daar doe je het allemaal voor. 🐾

Binnenkort nog meer nieuw leven

Fokster Etta van der Molen kan je ook meer vertellen over de pups van haar teefje Hara, die op 3 mei gedekt werd door Remy.

Op 29 april is Megina gedekt door Malik. Meer info over dit nest bij fokster Willy Vloeimans via vloeimanswilly@gmail.com.

Toelichting en uitgebreide informatie over de ouderdieren is zoals altijd te vinden op de site van de AVLS. 🐾

De stamboom van... Kaja van de Kilstroom

In de stamboom van... gaan we op zoek naar de wortels van jouw Saarloos of een andere hond. Geef je op voor deze nieuwe serie!

Door: Johan Berends

Foto: archief Marijke Saarloos.

Op deze foto zien we Leendert Saarloos met Kaja, een mooie, grote teef. Het is een historische en ontroerende foto. Tenminste, dat vind ik. De exacte datum is niet bekend, maar ik schat dat deze foto ergens midden jaren dertig van de vorige eeuw is genomen. Ik schreef de vorige keer over Kaja in mijn stukje over vacht kleurvererving, omdat ze de eerste bosbruine Saarlooswolfhond was.

Kaja's broer was volgens de overlevering een bijzonder grote, wolfsgrauwe reu. Daarom zal Leendert Saarloos hem wel Largo genoemd hebben. Kaja en Largo kwamen uit een nest van 7 pups van stamvader Gerard von Transrhenum en zijn dochter Fleurie. Van deze 7 pups hield hij alleen Kaja en Largo over.

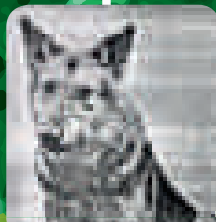
Saarloos selecteerde streng, dat weten we. Uiteindelijk besloot hij toch niet met Kaja verder te fokken vanwege haar afwijkende vacht kleur. Uit het blad 'De Wolfhond': "Wat Kaja betreft, deze wolfhond met haar eigenaardige rode pels was een interessant voorbeeld van atavistische kleurterugslag. Wat haar bouw betreft deed zij voor Largo niet onder, doch haar kleur, die de heer Saarloos minder gewenst achtte, maakte haar voor de verdere fok niet geschikt."

We kunnen goed zien dat Kaja inderdaad een behoorlijk grote teef was. Maar hoe kwam ze aan haar bosbruine vachtje? Duitse herders vererven onder andere bruin. Stamvader Gerard moet dus drager van het gen zijn geweest. Het andere gen moet dan van wolvin Fleur, de moeder van Fleurie, zijn gekomen, want bruin moet van twee kanten komen om het te zien. Maar daar zit een probleem. Wolven vererven, voor zover ik heb kunnen nagaan, geen bruin. Waar kwam het dan vandaan? Dat bruin van beide ouders moet komen, wist niemand toen Saarloos begon met fokken. De genetica stond nog in de kinderschoenen.

Kaja van de Kilstoom,

♀ reg 18, Teef, Bosbruin,
01-01-1939

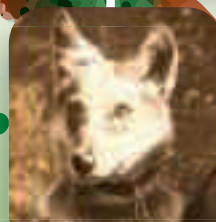
Fleurie van de Kilstoom,

♀ reg 4, Teef, Wolfsgrauw,
01-01-1938

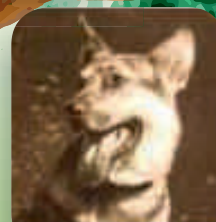
Gerard von Transrhenum,

♂ reg 85347, Reu, Wolfsgrauw,
01-01-1933

Fleur Wolvin,

♀ Wolf 001, Teef, Wolfsgrauw,
01-01-1933

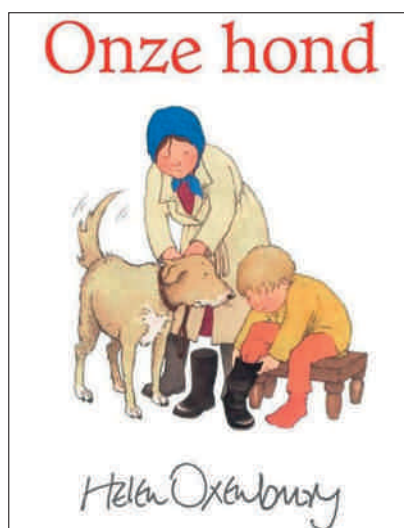

Gerard von Transrhenum,

♂ reg 85347, Reu, Wolfsgrauw,
01-01-1933

Misschien zit het zo. Fleurie, de moeder van Kaja en Largo, was de dochter van Gerard en Fleur, de eerste wolvin. Fleurie was dus een halfwolf en werd teruggepaard aan haar vader Gerard. Zou het kunnen dat hij zijn bosbruine gen ook aan dochter Fleurie heeft doorgegeven zodat het via deze incestkruising weer terugkwam bij Kaja? Dat zou betekenen dat het gen van stamvader Gerard de enige bron is van alle bosbruine Saarlooswolfhonden. Kaja's broer, de wolfsgrauwe Largo (*waar Saarloos wel mee fokte*), moet dan drager van het gen zijn geweest, omdat het zich later door de hele populatie verspreidde. Ach, we weten het niet honderd procent zeker en misschien is dat ook wel goed. Een beetje mysterie mag best rond het ontstaan van ons ras zweven. De honden blijven toch wel zoals ze zijn: zichzelf en vooral mooi! En je hoeft ook niet alles te weten, zei mijn moeder al. 🐾

Onze hond

In eenvoudige woorden en tekeningen schetst Helen Oxenbury een treffend en humoristisch beeld van een dagelijkse gebeurtenis: het uitlaten van de hond, gezien door de ogen van een jongen. Dat verloopt natuurlijk heel anders dan gepland...

Onze hond is een vertederend prentenboekje dat van iets heel gewoons een bijzondere belevenis maakt. Leuk om voor te lezen aan jonge (klein)kinderen of om zelf eens in te kijken. Het herkenbare verhaal doet je met een glimlach de streken van je saarloos relativeren. 🐾

Auteur: Helen Oxenbury

Taal: Nederlands

Cesar Millan

Van Cesar Millan (en co-auteur Melissa Jo Peltier) deze keer geen tips voor de kalme, zelfverzekerde roedelleider, doch levenslessen die honden ons leren.

Waarden als respect, vergeving, vertrouwen en eerlijkheid, waar wij als mensen vaak ons uiterste best voor moeten doen, worden door honden van nature (voor) geleefd. Als echte hondenliefhebbers weten we dat natuurlijk al, maar Millan zet alles nog eens helder op een rijtje. In ieder hoofdstuk diept hij één waarde uit aan de hand van ontmoetingen met honden, zelfreflectie, literatuur en maatschappelijke beschouwing. Wat honden ons leren doet wat Amerikaans aan en bevat deels al eerder gepubliceerde informatie. Evengoed is het een optimistisch boek dat waardevolle inzichten geeft in hond, mens en wereld. Het nodigt uit om ons open te stellen voor het moois dat overal aanwezig is in ons leven (met een hond), en waar wij in de drukte van alledag makkelijk aan voorbij lopen. 🐾

Auteur: Cesar Millan

Taal: Nederlands

We moeten met kracht op de ingeslagen weg doorgaan

Door: *Hella Liefing*

Foto: *Johan Berends*

Nee, een financiële opleiding heeft hij niet, maar analytisch denken, dat kan Edwin Stavleu (33). De nieuwe penningmeester van de AVLS doet hier en daar ook nog administratief werk, dus de kas van de vereniging is in goede handen. “Ik ben er voor gevraagd”, zegt Edwin, die nog steeds blij verrast kijkt. De psycholoog en hondenliefhebber (baasje van Brego van de Zevenhuizerplas en Vida de Duitse herder) is vast van plan om het stokje van Robbert Haas, de vorige penningmeester, met verve over te nemen.

gezichtsvermogen hebben gekregen. Superspecialistisch werk, omdat hij heel veel medische en andere gegevens met elkaar en met zijn eigen onderzoek moet combineren. “Je hebt mensen die kunnen maar één bepaald ding zien en de rest niet. Of juist alles, maar niet wat recht voor hun neus staat. Soms kunnen mensen hun ogen niet meer sturen, en raken ze gefixeerd op een bepaald object. Het is mijn taak uit te zoeken wat voor consequenties de hersenschade heeft voor het verwerken van visuele informatie, en wat mensen nog wel kunnen.” Zijn patiënten hebben soms al jaren problemen met hun zicht, en Edwin denkt soms wel eens bij zichzelf: had ons er eerder bij geroepen.

Dat hij hart voor de zaak heeft, blijkt uit alles. Hij was aanvankelijk ergotherapeut,

doen. Naast een fulltime baan. Echtgenote Nicoline vroeg zich nog af of het niet een beetje veel werd, maar Edwin wilde voort en kreeg ook alle steun op zijn werk. Maar de werkdruk bleek te groot en hij raakte uit balans. En zo is de relatie met de hondenwereld gelegd: iemand raadde hem aan om meer te ontspannen en een hond te nemen. Nicoline is een echte dierenliefhebber en wilde altijd al een Saarlooswolfhond. Maar de baasjes-in-spe waren zo verstandig zich eerst te oriënteren op de Winner, gevolgd door Animal Event waar ze zich door Esther van Rijnstra lieten overtuigen dat ze misschien met een ander ras moesten beginnen. “Toen hebben we een Duitse herder uit Duitsland gehaald en Vida bracht me weer in balans. We gingen lekker naar buiten en ik zat uren met haar aan het water.”

Zo raakte de hondenwereld met de studie vermengd en Edwin studeerde af op dierondersteunde therapie zoals geleide- en hulphonden, maar ook honden die mensen kunnen helpen met een posttraumatisch stress syndroom of kinderen met autisme. Een jaar later kwam het stel op Animal Event Lucas van Vugt en René Kruidenier tegen, de baasjes van Horzel. “Zij vertelden dat er mensen bij ons in de buurt woonden die veel van de Saarlooswolfhond weten, en zo zijn we in contact gekomen met Marianne en Johan. We werden steeds enthousiaster en toen Brego er uiteindelijk was, werden we natuurlijk alle twee helemaal verliefd.”

“Soms is hij onuitstaanbaar,” zegt Edwin. Om zijn woorden kracht bij te zetten draaft Brego meteen een rondje door de kamer. “Als hij denkt dat hij niet mee mag breekt hij de tent af. Maar dat ben je zo weer vergeten. Die aanhankelijkheid, dat is zoiets moois, dat kun je niet uitleggen. Nee, verre van slaafs!” Hij begrijpt dus goed de emotie die in de hondenwereld vaak de boventoon voert, maar vindt het beter om de feiten nuchter te analyseren. “Wat minder Cesar Millan, en wat meer leren over gedrag en hoe dat ontstaat.”

Edwin met Brego

In het dagelijks leven werkt Edwin bij de Koninklijke Visio, een expertisecentrum voor blinden en slechtzienden. Hij onderzoekt mensen die door een trauma of ziekte problemen met hun

en leerde mensen na een ongeluk of ziekte weer de dagelijkse dingen zoals schrijven, opstaan, aankleden en eten. Maar hij wilde verder. Edwin koos ervoor om een studie psychologie te gaan

Daar komt de psycholoog om de hoek kijken: "Zoveel technieken zijn gebaseerd op de leer van dominantie. Terwijl daar al zoveel onderzoek naar is geweest waar heel andere uitkomsten uit kwamen. Zelfs de onderzoekers hebben toegegeven dat er forse onderzoekfouten zijn gemaakt en hebben de theorie ingetrokken. Brego heeft wel grenzen nodig, maar geen dominantie. Hij heeft behoefte aan een familie."

Gezondheid staat voorop, ook bij Edwin. "Daarom hebben wij een herder uit Duitsland gehaald, uit een show-werk bloedlijn. Die heeft niet zo'n afhankende rug en is minder gevoelig voor HD. Ik heb wel eens de neiging als je zo'n puffend bulletje ziet lopen om aan de baas te vragen of hij wel weet hoe moeilijk dat beest het heeft. Ga voor de gein zelf eens een dag op je knieën kruipen, met een knijper op je neus en een rietje in je mond."

De vereniging is met haar voortrekkersrol op gebied van gezondheid, genetica en outcross op de goede weg, vindt hij. "Ik sta helemaal achter de plannen, inclusief het voorstel voor de financiering. Meer leden is wel een doel, dan houd je de vereniging en ook de kas gezond. Ik denk dat we zonder de outcross diep in de problemen zouden zitten. Als we over vijftig jaar nog leuke, gezonde en mooie Saarlooswolfhonden willen hebben, moeten we met kracht op de ingeslagen weg doorgaan". 🐾

Een ingenieus beestje

Door: Lies Geluk

Met hun ingenieuze gekartelde tanden, chelicerae, maken ze een gaatje in de huid door een schoolslagbeweging, en komen zo telkens een stukje dieper in de huid. Vervolgens komt er een getande buis, de hypostoom, tevoorschijn waardoor het dier het bloed van de gastheer opzuigt. Door die gekartelde tanden blijft het verankert totdat het beest is volgezogen.

Als je niet beter wist, zou je denken dat hierboven de beginscene staat beschreven van de thriller Alien, maar het is de uitkomst van een onderzoek van Diana Richter, een Duitse deskundige op het gebied van teken en de ziekte van Lyme. Ze deed research naar de manier hoe teken zich vast bijten. En omdat honden en baasjes veel in aanraking komen met de teek, een tweedelige serie over de teek. Deze aflevering gaat over het beestje zelf, het volgende verhaal gaat over de ziektes die onze viervoeters kunnen oplopen en de verschillende anti- tekenmiddelen die op de markt te verkrijgen zijn.

De slimme bek van de teek heeft ook een Alien achtige uitstraling!

Slimme operatie

Zo minuscuul als ze zijn, zo verwoestend kunnen geïnfecteerde teken zijn voor mens en dier. Ieder voorjaar, wanneer de temperatuur stijgt en boven de 7 graden komt, gaan de teken weer actief op zoek naar een gastheer. En de bijzonder slimme wijze van opereren van de teek, maakt het beestje de perfecte overdrager van verschillende de bacteriën waaronder *Borrelia burgdorferi*, die mens en dier besmet met de ziekte van Lyme. Als eenmaal de teek verankerd is aan de huid, duurt het een week voordat de teek volgezogen is. Hij haalt het bloed uit de huidlagen (en niet zoals een mug uit een ader) en legt een soort vijver van bloed aan. En daar zuigt de teek bloed uit maar spuugt ook eiwitten terug zodat het afweer- en stollingssysteem geremd wordt van de gastheer en de teek rustig zijn bloedmaaltijd kan nuttigen. De eiwitten spelen een belangrijk onderdeel in deze operatie en daar profiteert de *Borrelia* bacterie ook van, omdat het afweersysteem van de gastheer om de tuin wordt geleid. De bacterie heeft tijd nodig heeft om van de darmen van de teek naar de speekselklieren van de teek te komen, en daarom is er de eerste 24 uur nauwelijks kans uur op infectie voor de gastheer. Een op de vijf teken zijn besmet in Nederland met deze bacterie.

De teek op zoek naar een goede plek op de gastheer.

Foto: Franz-Rainer Matuschka

Immuun

Nu zijn er dieren die na verschillende tekenbeten immuun worden voor teken: een afweerreactie tegen de speekselwitten van de teek, waardoor de teek geen bloedvijver kan aanleggen en dus geen bacterie kan afzetten. Wetenschapper Tim Schuijt heeft onderzoek gedaan naar het hele eiwit arsenaal van de teek, om een vaccin te vinden tegen de ziekte van Lyme. En in die hele speurtocht kan het ingenieuze proces van de bloedzuigende teek nog meer betekenen voor de wetenschap, want de speekselwitten waarmee hij de afweer en de bloedstolling weet te bedotten zou ook voor onderzoek naar immunologie en hematologie veel kunnen gaan betekenen in de toekomst..

Een volgezogen vrouwtjes teek.

Foto: Roeselien Raimund

Cyclis van de teek

De teek die in Nederland vooral voorkomt, is de schapenteek, of de harde teek, de *Ixodus Ricinus*. Deze teek bevindt zich vooral op plekken waar het fijn broeierig is, dus in lage begroeiing zoals grassen en struiken. Het leven van een teek kent 4 stadia: ei, larve, nimf en volwassen mannetjes of vrouwtjes teek. Iedere metamorfose van de teek betekent het nuttigen van een nieuwe bloedmaaltijd bij een andere gastheer. Daar kunnen ze heel lang op wachten, er kan zo een jaar tussen die fases zitten. De nimfen zijn nog heel klein en voor hondenbaasjes moeilijk te voelen of te zien en dus gevaarlijker voor het overbrengen van ziektes omdat deze nimfen geïnfecteerd kunnen zijn door de eerste gastheer van de teek, zoals muizen, egels en vogels e.d. Een volwassen mannetje steekt niet meer en zorgt alleen voor het nageslacht. Hij zoekt een vrouwtje op dat zich heeft vastgezogen op de gastheer en paart met haar. Op het laatste avondmaal van het vrouwtje drinkt ze tot 10 keer haar eigen gewicht aan bloed en zwelt zo op tot het bekende leren buideltje en legt dan haar eieren. Daarna sterft ze. Als die eitjes in huis gelegd zijn, zullen deze niet uitkomen omdat onze huizen te droog zijn. In tuinen en uiteraard bos, duinen en parken is dat een ander verhaal. Daarom is het belangrijk om baasjes en honden teekvrij te houden, zodat de verspreiding gestopt wordt. Over hoe we onze honden teekvrij kunnen houden, komt in deel twee aan bod. 🐾

Cyclis van teek

Bron

Lomans, Pieter, Greep op teek, Bomen 2011 pp. 8 t/m 11
Kessler, André, Kijkmagazine, 2013
RIVM http://www.rivm.nl/Onderwerpen/T/Tekenbeten_en_lyme
Wageningen Universiteit Dossier Teken in Nederland

Nieuw bestuurslid Trudy Prins: Alles moet gericht zijn op behoud van het ras

Niet alles was even leuk. Als bestuurder in de zorg heeft Trudy een druk en veeleisend professioneel bestaan. Dus stonden er niet alleen twee benches thuis, maar ook een op het werk. Die deden trouwens geen dienst omdat Kairaba diep ongelukkig was als ze erin moest.

Door: *Hella Liefing*

Foto's: *Johan Berends*

Het ontbreekt nog aan een bordje met haar volle naam op de deur, maar verder leidt Kairaba Keola Kadin van de Kilstroom het bestaan van een freule. Haar roedel is goed gedrield en weet niet alleen precies wat ze nodig heeft en wanneer, maar levert dat ook. Geen wonder dat ze soms wordt uitgeroepen tot Hare Saarlozigheid. "Kaira heeft ons leven voorgoed veranderd. Ik heb zoveel van haar geleerd, zowel als persoon als op het werk." Nieuw AVLS-bestuurslid Trudy Prins kijkt naar haar hond zoals alleen eigenaars van Saarlooswolfhonden kijken. Kairaba kijkt adellijk terug. Haar naam betekent niet toevallig Eeuwige Vrede.

Ze weet het nog goed. "Ik ben met honden opgegroeid, maar Jan Egbert (echtgenoot) niet en die hield ook helemaal niet van honden. Zo'n jaar of negen geleden besloot onze dochter Sterre dat ze een hond wilde. Het heeft haar een jaar lobbyen gekost, toen was hij murw." Bij het uitzoeken van een ras ging het gezin niet over een nacht ijs. Eerst werd uitgebreid vergaderd over de kenmerken die het nieuwe gezinslid wel of juist niet moest hebben. "We wilden geen hand-tashond, geen waaks beest want we wonen in de stad, geen allemansvriend maar wel een slim beest.

Trudy Prins

Toen we daar uit waren hebben we een grote hondenencyclopedie in huis gehaald en de kinderen gevraagd een keus te maken. Die waren er in tien minuten uit. De Saarlooswolfhond moest het worden."

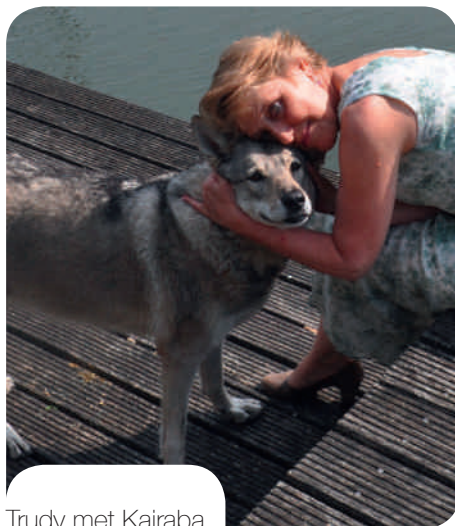
Het gezin ging op zoek, want het was wel meteen duidelijk dat dit niet de gemakkelijkste keuze was. Andere honden komen er zelfs niet bij in de buurt, zegt Trudy nu. Via de website van de AVLS kwamen ze in contact met Marijke Saarloos, en die had toevallig net een paar pups die nog niet waren verzegd. Het filosoofje uit het nest klom bij Jan Egbert op schoot en toen was er geen houden meer aan. "Die beschouwende blik, die heeft ze nog altijd. In het park waar we altijd wandelen gaat ze rustig zitten, als het een mens was zou je zeggen met de armen over elkaar, en alleen maar kijken."

Het duurde een half jaar voor ze zindelijk was. En ze heeft net als veel van haar rasgenootjes nogal voorkeuren –en ook het tegendeel - voor mensen.

"Wij hebben vrienden die hier vaak over de vloer zijn. Als ze hun auto in de straat hoort, verdwijnt ze naar boven."

"Sommige dingen realiseer je je ook pas later. Kairaba kan bijvoorbeeld niet uit logeren. Een oppas werkt door die sterke voorkeuren ook niet. Dus sinds we haar hebben, gaan we alleen ergens heen als ze mee kan." Soms een beetje lastig, zeker nu de dochter des huizes in de Verenigde Staten studeert. "Daar kunnen mijn man en ik dus niet samen heen." Het gezin is helemaal ingespeeld op de behoeftes van de hond. En ze krijgen er veel voor terug. "Ik heb zoveel van haar geleerd. Over sociaal gedrag, hoe het werkt in een roedel. Over acceptatie, goed volk is goed. En altijd dat enthousiasme, altijd die blijheid om je te zien."

Ook in haar werk heeft Trudy veel gemak van Kairaba's lessen. Ze leidt een psychogeriatrische zorginstelling met tien vestigingen waar alles erop is gericht om de laatste levensfase van vaak diep demente mensen zo comfortabel mogelijk te maken. Ze leerde ervan dat aftakeling en dood onderdeel zijn van het leven. Maar ook dat families onder zulke omstandigheden zich niet altijd raad weten en heftig kunnen reageren. Maar het moeilijkst vindt ze de verregaande bureaucratiesering in de zorg. "Mensen in de zorg zijn professionals, die weten wat er moet gebeuren. Nu zijn er zoveel regeltjes en formulieren, dat zij gedwongen worden te redeneren vanuit wat er mag, en niet meer vanuit hun eigen creativiteit. Ze hebben dan snel minder aardigheid in hun werk, en doen het ook minder persoonlijk. En met alle bezuinigingen zie je de werkdruk en daarmee het ziekteverzuim oplopen." Bijna was ze gestopt, omdat ze een nieuwe ronde bezuinigingen niet meer voor haar rekening wilde nemen. Die ronde ging niet door, maar ze ziet de bureaucratie alleen nog maar groeien.

Trudy met Kairaba

Nu treedt ze toe tot het bestuur van de AVLS, en dat krijgt er dus een uiterst ervaren bestuurder bij die voorstander is van alles dat bijdraagt aan het in stand houden van een gezonde populatie. Vanwege epilepsie in het nest heeft ze niet willen fokken met Kairaba, maar ze is er voor om met alle onderzoeken mee te doen die meer inzicht kunnen bieden in overdracht van erfelijke ziektes. "Het is een prachtig ras, en als vereniging ben je gehouden om alles te doen om dat te behouden." 🐾

Trudy met Kairaba

BARFmenu®

100% Natuurlijke diervoeding

GEËN CHEMISCHE SUPPLEMENTEN!
GEEN RIJST OF GRANEN:
DUS GLUTENVRIJ!

BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

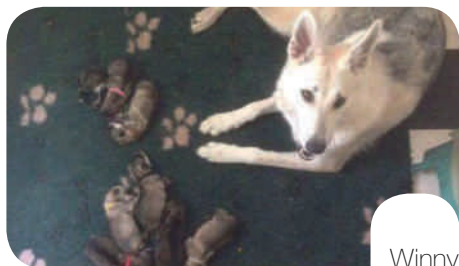
www.barfmenu.nl

Geboren!

Ziva

In de ochtend van maandag 26 juni is Ziva bevallen van 6 gezonde pups, 2 reutjes en 4 teefjes, allen wolfsgrauw. Fokster Philine Bos meldde dat Ziva het zwaar heeft gehad. De bevalling kwam met de keizersnede, maar moeder en kroost maken het goed. Ziva werd op 24 april gedekt door Baka Inu Laufeyra Sonr Loki. Er zijn nog pups beschikbaar. Neem bij vragen contact op met fokster Philine Bos. <https://abby-saarlooswolfhond.com/nestplanning/nestplanning-2017-ziva-x-loki/> 🐾

Winny

Op zondag 25 juni heeft Aowyn het leven heeft geschonken aan 8 gezonde pups, 3 reutjes en 5 teefjes, allen wolfsgrauw. Winny (F1 ZWH x SWH) werd op 25 april gedekt door Byela van Riva Odin Thorgal. Moeder en pups maken het goed. Het gaat hier om de F2 in het outcrossproject. Daarom dienen pupkopers er rekening mee te houden dat er voorwaarden zijn verbonden aan het op latere leeftijd fokken met deze pups in het kader van het AVLS outcrossproject. Er zijn nog pups beschikbaar. www.harawyn-polderwolf.nl 🐾

Yara

Op zondag 23 april heeft Yara (*Kola Nunvé van de Zevenhuizerplas*) het leven heeft geschonken aan 6 gezonde pups. Het zijn 2 reuen: 1 bosbruin en 1 wolfsgrauw en 4 teven: 3 wolfsgrauw en 1 bosbruin. De bevalling was door de grote pups zwaar voor Yara, maar alles is prima verlopen. Moeder en kroost maken het goed. Yara werd op 20 februari gedekt door Malik (*Karolottes Kay Malik*). Meer informatie over dit nest bij fokster Marianne Eggink. <https://kennelvandezevenhuizerplas.wordpress.com> 🐾

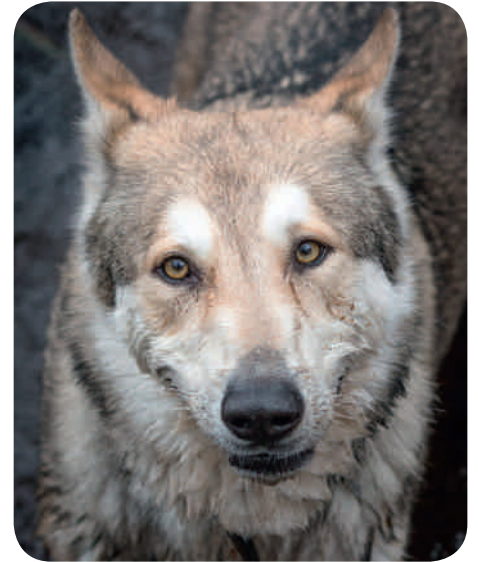

Aira

Op 17 april (2e Paasdag) heeft Aira het leven geschonken aan 5 gezonde pups. Het zijn 2 reuen en 3 teefjes, allen wolfsgrauw. Dracht en worp verliepen vlekkeloos. Moeder en kroost maken het goed. Aira werd op 17 februari gedekt door Noak. Meer informatie over de ouders bij de dekmeldingen op deze website. Neem contact op met met fokster Karin Scheller. <http://www.indyoracaron.de> 🐾

Wandeling in Drenthe

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

**FOKKERS
10% EXTRA
KORTING**
via onze speciale
Breedersportal

Fokbegeleiding Dierenkliniek Horst

- Advies en begeleiding fokteven- en reuen.
- Fulltime (24/7) reproductie service, ook in het weekend.
- Immulite progesterontest, uitslag binnen 1 uur.
- Intra Uteriene Inseminatie.
- Fresh, chilled en frozen semen, transport en opslag.
- Reprovet drs. Jacques Jenniskens, lid EVGGAR.

thuiswinkel
waarborg

Dierenkliniek Horst • Americaanseweg 33 Horst • Tel. 077-3982169
dierenarts@daphorst.com • www.dierapotheker.nl • www.fokbegeleiding.nl

Aannames en vooroordelen

Door: Ineke Pompen

Op een warme zomerdag loop ik in een plakkend roze shirt en spijkerrok met mijn oudste zoon, Lucas en Rene en natuurlijk de 3 honden in de polder bij Rotterdam. Vanwege het broedseizoen moeten de honden op veel plekken aangeliind worden en dat doen we ook braaf.

Zodra het echter kan, gaan ze los en dan schieten ze er ook als een jekko vandoor. Het water staat door de warmte heel laag, is eigenlijk meer modder geworden, wat helaas ook betekent dat ze in no time aan de andere kant van een sloot of plas komen. Terwijl we net staan te kijken naar 3 honden die in rap tempo zwart aan het worden zijn en elkaar gek lopen te maken, nadert van achteren op het gras een politiemotor.

Shit, hadden we ze hier ook aan moeten lijnen?

De agent stopt achter ons terwijl de honden natuurlijk op dat moment een kolonie eenden opjagen en voor geen meter op ons letten. De agent doet zijn helm af en zegt dat hij een melding over een incident gehad heeft.

We kijken hem niet-begrijpend aan. 'Ehhh ja' zegt de agent die ook wel ziet dat wij dit vrij authentiek overbrengen. Er is een melding geweest van een meneer op een fiets die gebeten zou zijn door een zwarte hond en die zou dan van ons moeten zijn. 'Godsamme' sis ik tegen Lucas. 'Hoe komt hij erbij! Alleen maar omdat we wolfhonden hebben!' Op dat moment heeft Horzel zich gelukkig al aan laten lijnen en komen die andere 2 ook een beetje in de buurt. 'Nee', zegt de agent, 'dat is niet echt een zwarte hond'. 'En hier kan ook niemand fietsen' zeggen wij. De agent noteert voor de zekerheid onze gegevens en we lopen (de honden ondertussen fluks aanlijnend) door. Na 2 minuten komt ons een man tegemoet met een zwarte hond maar de agent rijdt daar gewoon langs. He? Zeggen we tegen elkaar. 50 meter verderop zien we dat hij staat te praten met een blonde vrouw met inderdaad een zwarte herder. Terwijl wij met onze drie aangeliinde en godzijdank

-want eind van de wandeling- moeie honden langslopen, valt de herder behoorlijk naar ons uit.

De agent kijkt me aan en zegt: 'ander roze shirt'. En dan zie ik het; een beschrijving van deze mevrouw klinkt best wel als mijzelf. Het lag niet aan de honden dat we voor aso's uitgemaakt werden.

Het lag aan mij.

Cavom[®]

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

cavom.nl

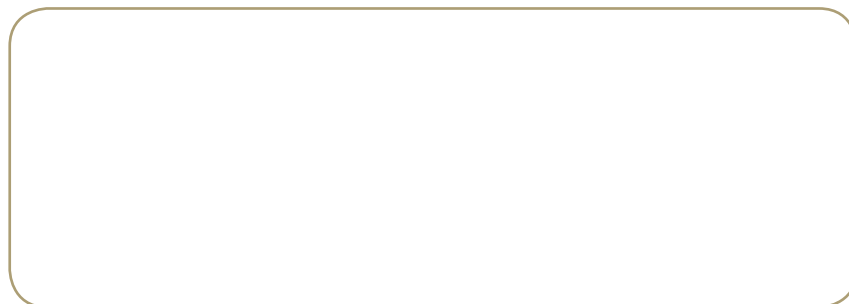

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 9-13 | 9206 AA Drachten

Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

NUMMER 2 2017 - AVLS

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

